

достатності капіталу”), на рівні, що є вищим за обов’язкове мінімальне значення.

Кожен банк керується різними принципами, стратегіями та використовує різні методи управління капіталом. Інструменти управління капіталом мають відповідати особливостям стану ринку, етапу життєвого циклу банку, принципам гнучкості та адаптації на тактичному рівні.

Ю. О. Шевцов,

Дніпропетровський національний університет

ВЗАЄМОДІЯ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ НА РИНКАХ: ПРОЦЕСНИЙ ПІДХІД

Фінансовий ринок, з одного боку, є складовою частиною загального ринкового простору, з іншого, охоплює різноманітні ринки, котрі складаються з багатьох інститутів. Важливим завданням розвитку є удосконалення процесів взаємодії різних фінансових інститутів між собою та з підприємствами реальної економіки.

Ще на етапі проведення аналізу процесів взаємодії фінансових систем пропонуємо використовувати процесний підхід. Можливості його застосування за різними аспектами розглядають сучасні автори.

Специфіка системного підходу полягає в розгляді банківської установи як відкритої економічної системи динамічного типу. Що ж до процесного підходу, то його О. С. Безродна подає як новий якісний етап системного розвитку, “оскільки процес завжди вторинний відносно системи”. Проте автор робить висновок, що базові положення системного, процесного та функціонального підходів доцільно застосовувати для кожного з етапів стратегічного управління банком як цілісного процесу. О. С. Безродна розглядає процесний підхід у взаємозв’язку з функціями управління окремим суб’єктом господарювання у фінансовому секторі економіки.

У вигляді бізнес-процесу розглядає організацію С. В. Кирисов, а управління цією організацією як управління бізнес-процесами. Під процесом він розглядає “логічно упорядковані послідовності етапів, що перетворюють вхідні на вихідні потоки ресурсів”.

У західній економічній літературі за останні 5–7 років вчені виділяють поняття бізнес-аналізу (business intelligence, або ВІ) та концепцію управління бізнес-процесами (Business Process Management, або ВРМ). Наприклад, Катарина Цурко та Мір’яна Пеїч Бах визначають ВІ як “здатність організації до аналізу та використання інформації з метою підвищення її (організації) ефективності”. Що ж до ВРМ, Цурко та Пеїч Бах подають його як підхід до управління організацією, що визначає

бізнес-процеси як особливі ресурси підприємства, що мають постійно адаптуватися до поточних змін у його роботі.

Саха Анірван та Родан Кудав аналізують використання процесного підходу BPM у банківських установах. На відміну від інших авторів, вони пропонують вважати ефективним BPM у банках тоді, коли його спрямовано на 4 сфери: людські процеси (бізнес-процеси, що здійснюються клієнтами, працівниками та акціонерами банку); системні процеси (системні потоки, системні взаємозв'язки та взаємодію між системою та людьми); рушійні бізнес-правила (бізнес-правила, які можна автоматизувати) та моніторинг бізнес діяльності (прозорість всіх існуючих процесів).

Процесний підхід щодо взаємодії фінансових інститутів можна розглядати стосовно самого процесу управління взаємодією, а також на етапі розгляду операцій, що опосередковують взаємодію.

А. А. Шелюк, аспірант
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”

ЕТАПИ ДЕПОЗИТНОГО ПЛАНУВАННЯ В КОМЕРЦІЙНОМУ БАНКУ

У вітчизняній банківській практиці депозитне планування стало об'єктом дослідження порівняно недавно. Основними його проблемами є відсутність єдиної ефективної системи планів, неналежне оформлення та невикористання сучасних інформаційних технологій, унаслідок чого процес планування є малоефективним.

У роботах науковців щодо питання планування банківської діяльності М. Алексеєнко, О. Дзюблюк, І. Івасів, А. Кириченко, А. Мороз, Л. Примостка, К. Раєвський, М. Савлук, І. Сало значна увага приділяється безпосередньо етапам фінансового планування в банку. Проте відкритим залишається питання стосовно етапів депозитного планування.

Оскільки депозитне планування – невід'ємна частина фінансової стратегії, то йому повною мірою повинна відповідати процедура планування банківської діяльності.

Отже, відповідна послідовність дій у процесі депозитного планування, запропонована автором, передбачає: збір, оцінку необхідної інформації, вибір даних для планування, визначення взаємозв'язку з показниками оперативного бюджету банку, огляд зміни законодавчої та нормативної бази (підготовчий етап); формування завдань депозитного